

VI.

МУССАЛЛА.

Високо възвишавай се,
 О гордий великанъ
 Надмѣнно устремявай се
 Въ небесний океанъ!

Що глѣдашъ тамъ отгорѣ ти,
 Изъ хаоситѣ тамъ?

Що диришъ въ крѣгозоритѣ,
 Внимателенъ и нимъ?

Великъ си, непостигаешъ се,
 Но казалъ би човѣкъ —
 На прѣсти йошъ повдигаешъ се,
 Да видишъ подалекъ.

— Защо ми искашъ тайнитѣ?
 Казà гиганта стария, —
 Изглеждамъ азъ безкрайнитѣ
 Граници на България!

1890 *).

VII.

ВЪ ИЛИНА РѢКА.

Хубава си, моя горо,
 Миришешъ на младость.

Л. Каравеловъ.

Отъ двѣ страни гори високи, черни;
 Ливади между тѣхъ зелени; тамъ
 Коси звѣнтятъ; багровенъ лучъ вечерни
 Усмива се отъ върховетѣ намъ.

*) Ний вмѣстихме това стихотворение тука, като хармонизирующе съ цѣлата група, макаръ и да бѣ написано и печатано прѣди посѣщението ни на Рила прѣзъ 1891 година.